

Tanker om, at disse 5 pCts Papirer dog vist vilde blive benyttet som Anlægspapirer, for det er jo egentlig det, hvorpaa det ærede Medlems Angreb paa disse Papirer løb ud. Og naar det ærede Medlem ikke saa hurtigt er kommet paa det rene med det, at han indenfor tre Behandlinger i Folketinget har faaet Tid og Lejlighed til at sige noget derom, saa synes jeg, det havde været værdigere, om han havde gjort, hvad adskillige andre Medlemmer har gjort, som dog maaske ogsaa kunde finde, at Renten kunde have været ansat f. Eks. til $4\frac{1}{2}$ pCt. — noget lignende som f. Eks. det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og for Resten ogsaa andre vel har gjort — i Stilhed ærgret sig for sig selv over, at han ikke er kommet til at tænke paa det tidligere, fremfor at gøre som Hr. Flovmand, der, efter at han er kommet ud paa Trappegangen, smiler ad den Vittighed, han kunde have sagt.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal forsøge at fatte mig i største Korthed. Tiden er jo fremrykket, og jeg tror ogsaa, at de Uenighedspunkter, der er mellem ærede Medlemmer og mig, allerede er belyste fra begge Sider. Jeg maa endnu have Lov til at sige nogle Ord om Statsbeviserne og deres Rente. Jeg skal ikke paa ny henvise til, at Loven kun har givet Bemyndigelse til at udstede Statsbeviser til 5 pCt., men jeg vil tilføje, at selv om jeg i dette Øjeblik kunde forelægge et Lovforslag og kunde have god Grund til at tro, at det gik igennem, hvorved Renten for Statsbeviserne gik ned til 4 pCt., vilde jeg dog ikke gøre dette, fordi jeg i Modsetning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) mener, at den Generalsucces, som det ærede Medlem vedblivende kalder det — jeg ved for Resten ikke, hvorfor det ærede Medlem stadig vil bruge dette sceniske Udtryk om en i og for sig saa alvorlig Sag, som at Staten gør Gæld —, denne Succes, altsaa dette Afsætningsheld, beroede netop paa de 5 pCt. Det ærede Medlem siger, at Erfaringen viser, at Renten kunde have været mindre. Hvorledes kan Erfaringen egentlig vise det? Erfaringen viser, at naar man satte Renten for Statsbeviserne til 5 pCt., saa vilde Folk have dem; men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man havde sat Renten til 4 pCt., havde Folk ikke følt den samme Lyst til at tage dem, og jeg maa stadig hævde, at for Staten er det af afgjort Vigtighed, at denne Art Operationer lykkes, naar man foretager dem.

Intet kunde have været uheldigere efter min Mening med Hensyn til Statsbeviser eller med Hensyn til Udbud af Statsobligationer, end om Staten var blevet standset i dette ved, at der var manglende Tilslutning. Da vilde der baade for Regeringen og Rigsdagen have været Nødvendighed for nye Overvejelser af, hvorledes Pengene nu skulde skaffes til Veje. Thi jeg maa stadig minde om, at det er et direkte og absolut Spørgsmaal, der stilles til Rigsdag og Regering om Tilvejebringelse af Midler, og saa vilde Spørgsmaalet altsaa have rejst sig paa ny, hvis man ikke havde Sikkerhed for, at baade Statsbeviser og Obligationer virkelig blev aftaget.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har virkelig sagt, at der var en Mulighed for og henvist til Nyttens af at anbringe Obligationerne i smaa Beløb — det staar i hans første Tale. (N. Neergaard: Nej, i smaa Poster, hvilket vil sige i smaa Obligationer paa 100 Kr. o. s. v.). Jeg forstaa ikke, vil det ikke sige, at i Stedet for at tage et stort Laan, skulde man tage smaa Laan? Det ærede Medlem mener altsaa, at det skulde have været Obligationer paa 10 og 50 Kr. o. s. v., altsaa ligesom Statsbeviserne. (N. Neergaard: Jeg skal forklare det senere). Jeg tilstaa, at jeg havde forstaaet disse Ord om smaa Poster, som man nemt vilde forstaa dem, som om der skulde udfærdiges Obligationer til et mindre Beløb, end der her kunde være Tale om, og at de saa skulde afhændes Tid efter anden. Men hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem, er det jo urimeligt at komme ind paa det nu. Jeg synes, det ærede Medlem henviste til Sverige, hvor der jo er afsat et Statslaan paa 30 Mill. Kr. Maa jeg gøre opmærksom paa, at dette er til 5 pCt., og dette Laan, som er til 5 pCt., er ikke solgt af Staten til 5 pCt. til de Banker, som har overtaget det; nej, Overdragelseskursen, som man ikke kender, er sikkert ret forskellig fra Kursen for den Afhændelse, som nu finder Sted gennem Bankerne.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, om man, som det ofte sker, kunde have ladet danske Banker overtage et Statslaan for Øjeblikket i Stedet for, som jeg har foresøgt det, at slutte en Overenskomst med forskellige Selskaber, maa jeg tilføje, at medens jeg har været Finansminister, har der været to Statslaan at optage, først et i 1913, dernæst et i 1914. Hvad Laanet i 1913 angik, laa det til mig, om jeg saa